ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΤΕΡΑΤΑ ΜΝΗΜΗΣ

Τὸ χάρισμα δυνατοῦ μνημονικοῦ.—Ἐπεισόδια ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, Μιθριδάτου, Μ. Ναπολέοντος.—Τὸ μνημονικὸ τοῦ Τρικούπη καὶ τοῦ Δηλιγιάννη.-Ὁ καθηγητὴς Δημ. Κοκκίδης καὶ ἡ τεραστία μνήμη του.-Ὁ Ἀναστ. Χρηστομάνος στὸ Χημεῖο.

Ἡ ἐξαιρετικὴ μνήμη, ἡ γοργή, ἡ μεγάλη, εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ σπάνια φαινόμενα στὰ χρονικὰ τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Ἐν τούτοις ἀναφέρονται σοφοὶ ἐκπλήξαντες τοὺς συγχρόνους των μὲ τὴν ἀπέραντη μνήμη τους. Τέτοιος ἦτον ὁ περίφημος Ἰταλὸς καρδιναλίος Μετζοφάντε, ἀποθανὼν στὴ Βολωνία τῷ 1848, θαῦμα γλωσσομαθείας. Μιλοῦσε καὶ ἔγραφε 58 γλώσσας καὶ διαλέκτους μὲ τοὺς ἰδιωτισμούς των. Καὶ γιὰ τὸ Μιθριδάτη, τὸ Βασιλέα τοῦ Πόντου, λέγεται ὅτι μποροῦσε νὰ μιλῇ σὲ κάθε στρατιώτη μὲ τὴν ἰδιαίτερή του γλώσσα. Εἶχε δὲ ὁ Μιθριδάτης στρατιῶτας, ἀνήκοντας εἰς 22 διάφορα ἔθνη! Γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ τους μνήμη ἐφημίζοντο πολλοὶ Γάλλοι συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ τῶν περασμένων αἰώνων.

Ὁ Κορνήλιος ὅταν τὸν ἐκαλοῦσαν νὰ διαβάσῃ καμμιὰ ἀπὸ τὶς τραγωδίες του, τὴν ἀπήγγελε εὐθὺς ὁλόκληρη ἀπὸ μνήμης. Ὁ Ρακίνας εἶχε ἀποστηθίσει ὁλόκληρο ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ μυθιστόρημα ποὺ τὸ εἶχε διαβάσει κρυφὰ στό...σχολεῖο του! Δύο λόγιοι Ἰησουῖται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ Σουαρὲ καὶ ὁ Μενεστρὲλ ἦσαν ἀξιοθαύμαστα φαινόμενα μνήμης.

Ὁ πρῶτος εἶχε γράψει 22 τόμους μεγάλου σχήματος καὶ θυμότανε τόσο καλὰ τὸ περιεχόμενό τους, ὥστε ἔφτανε νὰ τοῦ ἀναφέρουν τὴν πρώτη γραμμὴ ἑνὸς κεφαλαίου γιὰ νὰ τὸ πῇ ὁλόκληρο ἀπέξω. Ὁ δεύτερος ὑπέστη θριαμβευτικῶς τὴν ἀκόλουθη περίεργη δοκιμασία: Ἡ βασίλισσα τῆς Σουηδίας Χριστίνα, περνῶντας ἀπὸ τὴ Λυὼν ὅπου ἔμενε ὁ Μενεστρὲλ καὶ ἀκούσασα γιὰ τὸ καταπληκτικὸ του μνημονικό, εἶπε ν' ἀπαγγείλουν μπροστά του καὶ νὰ γράψουν τριακόσιες λέξεις ἀπὸ τὶς πιὸ ἀσυνήθιστες καὶ ἀλλόκοτες τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Αὐτὸς τὶς ἐπανέλαβε μιά—μιὰ στὴ σειρά, ἔπειτα τὶς ἐπανέλαβε στὴν ἀντίθετη σειρά, ἔπειτα ἀνάκατα, χωρὶς νὰ παραλείψῃ καμμία. Ἐπίσης καταπληκτικὸ ἦταν τὸ μνημονικὸ τοῦ Λαμὸτ—Οὐδάρ. Στὸν συγγραφέα αὐτὸν παρουσιάστηκε κάποτε ἕνας νεαρὸς ποιητὴς καὶ τοῦ διάβασε μιὰ τραγωδία του. Ὁ Λαμὸτ ἄκουσε σιωπηλός, εἰς τὸ τέλος ὅμως ἐξάρωσε τὰ φρύδια καὶ εἶπε:

— Κύριε, γιατὶ ἐπήρατε ξένο ἔργο; Ἡ τράγῳδία αὐτὴ μοῦ εἶνε ἀρκετὰ γνωστὴ καὶ γιὰ νὰ σᾶς τὸ ἀποδείξω, θὰ σᾶς ἀπαγγείλω τὴν τετάρτη σκηνὴ τῆς δευτέρας πράξεως, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε εἶχα ἀποστηθίσει.

Καὶ πράγματι, τὴν ἀπήγγειλε τροχάδην, χωρὶς νὰ χάσῃ λέξι. Ὁ νεαρὸς ποιητὴς ἔμεινε ἐμβρόντητος, ἀπελπισμένος. Καὶ ἡσύχασε μόνον ὅταν ἄκουσε τὸν Λαμὸτ νὰ τοῦ λέῃ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀστειότητος, ὀφειλομένης στὴν τερασταία μνήμη του.

***

Μερικοὶ ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νὰ συγκρατοῦν στὸ νοῦ τους τὴν εἰκόνα τῆς μορφῆς ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους περαστικὰ καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ἐγνώρισαν, καὶ τοὺς θυμοῦνται, μὲ τ' ὄνομά τους μάλιστα, ὕστερ' ἀπὸ χρόνια. Ὁ Τρικούπης καὶ ὁ Δηλιγιάννης ἐγνώριζαν τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῆς μισῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνεγνώριζαν χιλιάδες ψηφοφόρων των. Ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ἤξερε ὀνόματι ὅλους τοὺς ἄνδρας τοῦ στρατεύματός του, τὸ αὐτὸ δὲ λέγεται καὶ γιὰ δύο ἄλλους ὀνομαστοὺς στρατηγοὺς τῆς ἀρχαιότητος, τὸν Σκιπίωνα καὶ τὸν Κῦρον. Ὁ Μέγας Ναπολέων, μὴ θέλοντας νὰ φανῇ κατώτερός τους, κατέφυγε στὸ ἀκόλουθο στρατήγημα: Ἐπειδὴ δὲν εἶχε τὸ χάρισμα τῆς μεγάλης μνήμης, συνεννοεῖτο μὲ τοὺς διοικητὰς τῶν συνταγμάτων τῆς φρουρᾶς του, ἔπαιρνε ἀπ' αὐτοὺς ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς καταγωγῆς, τῶν παλαιῶν ὑπηρεσιῶν διαφόρων στρατιωτῶν του καὶ τὰς ἐχρησιμοποιοῦσε τὴν ἡμέρα τῆς ἐπιθεωρήσεως. Ἀπευθύνετο δῆθεν τυχαίως πρὸς αὐτούς, τοὺς ἐξήταζε, ἔκανε πὼς θυμότανε τὰ ὀνόματά τους καὶ τὶς μάχες στὶς ὁποῖες διέπρεψαν καὶ πολλὲς φορὲς τοὺς παρασημοφοροῦσε καὶ τοὺς ἐπροβίβαζε, μεγαλώνοντας ἔτσι τὸν ἐνθουσιασμό τους, τὴν ἀφοσίωσι καὶ τὴν ἀνδρεία τους!..

***

Ἔκτακτον φαινόμενον τεραστίας μνήμης εἴχαμε κ' ἐμεῖς ἄλλοτε στὰς Ἀθήνας τὸ μακαρίτη Δημήτριο Κοκκίκη, καθηγητὴ τῆς ἀστρονομίας καὶ Διευθυντὴν τοῦ Ἀστεροσκοπείου. Ὁ νοῦς του ἦταν σωστὴ φωτογραφικὴ μηχανή. Ὅ,τι ἔβλεπε ἢ ἄκουγε ἢ ἐδιάβαζε, τυπωνόταν στὴ μνήμη του γιὰ νὰ μὴ σβυστῇ ποτέ· καὶ σὲ ὅποια στιγμὴ ἤθελε τὸ θυμότανε μὲ θαυμαστὴ ἀκρίβεια καὶ τάξι. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο παρατηρητικὸς καὶ φιλομαθής, εἶχε ἀποθησαυρίσει πλῆθος γνώσεων. Τὸ μυαλό του ἦτο σωστὸ ταμεῖο διανοήσεως. Ὁ Κοκκίδης καμάρωνε γιὰ τὴ μνήμη του καὶ πολλὲς φορές, σὲ συντροφιὰ φίλων, τοῦ ἄρεσε νὰ δείχνῃ τὸ προτέρημά του αὐτό. Ἤξερε μὲ τὴ σειρὰ τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ἁγίων τοῦ ἑορτολογίου, ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου! Ἐγνώριζε μὲ λεπτομέρειες τὸν ὀργανισμὸ ὅλων τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἱπποτικῶν ταγμάτων, μὲ τὰ διάσημά τους τοὺς βαθμούς, τὰ χρώματα, τὶς ταινίες κλπ. Ἐπειδὴ τοῦ ἄρεσε ἡ μουσική, ἐγνώριζε ἀπὸ μνήμης ὅσα μελοδράματα εἶχε ἀκούσει, πότε γράφτηκε καθένα, πότε γεννήθηκε ὁ συνθέτης του, πότε πέθανε κλπ. Ἐπειδὴ ἐχρημάτισε κάποτε καὶ ἔνορκος τοῦ Κακουργοδικείου Ἀθηνῶν καὶ ἔλαβε ἀφορμὴ νὰ διαβάσῃ τὸν Ποινικὸ Νόμο, εἶχε ἀποστηθίσει ὅλα τοῦ τὰ ἄρθρα. Οἱ δικηγόροι ποὺ τὸν ἄκουγαν ἔμεναν σαστισμένοι! Ὁ Κοκκίδης ἦτο πρὸ πάντων δεινότατος στὴν ἱστορία τῶν Εὐρωπαϊκῶν στρατῶν.

Κάποτε ἐκουβέντιαζε, (στὸ μόνο τότε ζυθοπωλεῖον, τοῦ Μπερνιουδάκη, παρὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας) μ' ἕνα Πρῶσσο ἀξιωματικὸ τοῦ ἱππικοῦ. Ὁ Κοκκίδης, ποὺ ἤξερε τέλεια τὴ Γερμανικὴ γλῶσσα, τοῦ μίλησε γιὰ τὸ Σύνταγμά του, τὴν ἱστορία του, τὴ σολή του κλπ. μὲ τόσες λεπτομέρειες, ὥστε ὁ ἀξιωματικός, ἔκπληκτος, τὸν ἐρώτησε:

— Ὑπηρετήσατε βέβαια στὸ Σύνταγμά μας, κ. Κοκκίδη;

— Καθόλου, ἀπήντησε ὁ Κοκκίδης.

— Τότε, εἴσθε ἀξιωματικὸς τοῦ Ἱππικοῦ δίχως ἄλλο.

— Κάθε ἄλλο... Εἶμαι καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας.

Ὁ Πρῶσσος ἔμεινε κόκκαλο!

Δυνατὴ ἐπίσης μνήμη εἶχε καὶ ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς τῆς Χημείας Ἀναστάσιος Χρηστομάνος. Πολλὲς φορὲς τοῦ ἄρεσε νὰ δείχνῃ τὸ τάλαντό του αὐτὸ στοὺς φοιτητάς. Ὡς γνωστὸν οἱ συμβολικοὶ τύποι τῆς Χημείας, εἶνε πολλὲς φορὲς μακροσκελέστατοι. Ἕνας τέτοιος τύπος μπορεῖ νὰ εἶνε δύο σειρὲς τοῦ «Μπουκέτου», ὅλο συμβολικὰ γράμματα καὶ ἀριθμούς. Λοιπόν, ὁ Χρηστομάνος ἤξερε ἀπὸ μνήμης ὅλους τοὺς Χημικοὺς τύπους!

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΓΚΙΤΡΥ

Ὁ Λουκιανὸς Γκιτρὺ ποὺ ὀπέθανε τελευταίως ἄφησε διπλῆ φήμη. Ἀσυγκρίτου ἠθοποιοῦ — μαζὺ του χάνεται τὸ ἰσχυρότερο ταλέντο τῆς Γαλλικῆς κωμῳδίας — καὶ ἀνθρώπου πνευματώδους καὶ φρβρὰ ἑτοιμολόγου. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Μπουκέτου» ἀποσπῶμεν μερικὰ χαρακτηριστικὰ ἀνεκδοτάτου ἀπὸ μιὰ μελέτη τοῦ κ. Λεὼν Τρέκ.

Ἄλλοτε πάλι ἕνας ἐνοχλητικὸς φίλος, μπῆκε σ' ἕνα διάλειμμα, στὸ καμαρίνι του καὶ ἐπέτυχε νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ γευματίσῃ μαζύ.

— Ἔστω! εἶπε ὁ Γκιτρὺ γιὰ νὰ τὸν ξεφορτωθῇ, θὰ ἔλθω.

Ὁ ἄλλος εὐχαριστεῖ, χαιρετᾶ καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν πόρτα.

Ὁ Γκιτρὺ καθισμένος στὸ κομμωτήριό του, τοῦ γυρνοῦσε τὴ ράχη, καὶ νομίζοντας πὼς ἔφυγε, εἶπε στὸν γραμματέα του:

— Ἀλφρέδο, γράψε σ' αὐτὴ τὴ «κολιτσίδα» ὅτι μοῦ εἶνε ἀδύνατο νὰ πάγω αὔριο στὸ γεῦμα του...

Ἔξαφνα ὅμως σταμάτησε γιατὶ μέσα σὲν καθρέφτη διέκρινε ὅτι ὁ ἐνοχλητικὸς κύριος δὲν εἶχε φύγει.

Τότε γυρνῶντας πρὸς αὐτὸν μὲ μιὰ θαυμαστὴ ἑτοιμότητα, ἐπρόσθεσε:

— Γιατὶ θὰ γευματίσω μὲ τὸν κύριο...

Σταῦρος Μαραγκὸς

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ"

Οὔτε ἡ βιβλιοθήκη σας εἶνε πλήρης, οὔτε αἱ γνώσεις σας, ἂν δὲν ἀποκτήσετε, ἂν δὲν διαβάσετε, τὰς περιφήμους ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ἀριστουργήματα ποὺ ἐξέδωκε εἰς κομψοὺς τόμους, τὰ ὁποῖα γίνονται ἀνάρπαστα καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα δεχόμεθα ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐθνικὰ συγχαρητήρια.

ΜΕ 12 ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΟΝ ΤΟΜΟΝ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ:

1) Τὰς τρομακτικάς, συγκινητικάς, φρικιαστικάς, παραδόξους μυστηριώδεις «**ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΙΡ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΠΥΜ**» τοῦ μεγάλου Ἀμερικανοῦ συγγραφέως ΕΝΤΓΚΑΡ ΑΛΛΑΝ ΠΟΕ.

2) Τὸν πλήρη μυστηρίου, τὸν πλήρη φρίκης καὶ ἀνατριχιάσεων «**ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΠΛΗΝ ΖΩΗΝ**» τοῦ γνωστοῦ Ἄγγλου συγγραφέως ΡΟΒΕΡΤΟΥ ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔγινε τὸ περίφημον τρομακτικὸν δραμα «Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ΧΑΛΛΕΡ», τὸ παιχθὲν πρὸ τινων ἐτῶν ὑπὸ τοῦ θιάσου Κυβέλης.

3) Τὴν γλυκυτάτην, τὴν παριζιανικωτάτην, τὴν αἰσθηματικὴν καὶ περιπαθεστάτην «**ΜΟΝ-ΜΑΡΤΡΗΝ**» τοῦ ΕΡΡΙΚΟΥ ΜΥΡΖΕ, τοῦ συγγραφέως τῶν ὑπερόχων «ΜΠΟΕΜ».

4) Τὴν βαθειὰ ψυχολογημένην, τὴν πλήρη ἐνδιαφέροντος, τὴν πλήρη πάθους καὶ αἰσθήματος «**ΚΟΡΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ**» τῆς παγκοσμίου φήμης συγχρόνου Νορβηγίδος συγγραφέως ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ.

5) Τὴν ἐρωτικωτάτην, τὴν γλυκυτάτην, τὴν περιπαθεστάτην, τὴν αἰσθηματικωτάτην «**ΣΟΝΙΑΝ**» τῆς ΓΚΡΕΒΙΛ, τὸ ἀδάνατο αὐτὸ ρομάντζο τῆς ρωσσικῆς ζωῆς ποὺ κατακτᾷ τὰς καρδίας!

Ὅλα αὐτὰ σᾶς τὰ προσφέρει τὸ "**ΜΠΟΥΚΕΤΟ**", μὲ 12 μόνον δραχμὰς τὸν τόμον.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχει καὶ ὁ θαυμάσιος ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΟΥ "**ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ**", μὲ τὰς 600 πυκνοτυπωμένας σελίδας του, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουν τέσσερα ὑπέροχα μυθιστορήματα, ἡ «ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΑ», ἡ «ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ», ἡ «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ», ἡ «ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΛΑΙΝ» τοῦ ΜΑΙΤΕΡΛΙΓΚ, ἡ «ΑΓΑΠΗ καὶ ὁ ΘΑΝΑΤΟΣ», ὑπερκαλὸν ἀριστουργηματικὰ διηγήματα, ἄλλα τόσα ποιήματα καὶ ἄφθονία ἄλλης ποικίλης καὶ ἐκλεκτῆς ὕλης ποὺ τέρπει καὶ μορφώνει.

Τιμᾶται δραχμὰς 150 χρυσόδετος.

ΕΠΙΣΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

∴ ΟΙ ΔΥΟ ΝΕΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΑΣ ∴

1) Ἡ «**ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ**» τοῦ μεγίστου Γάλλου μυθιστοριογράφου ΟΝΟΡΕ ΝΤΕ ΜΠΑΛΖΑΚ, ἔργον περιπαθέστατον, ψυχολογικώτατον, στοιχειωμένον περὶ τὸν τραγικὸν ἔρωτα δύο νέων καὶ τὴν ἀντίδρασιν ἑνὸς ἀφαντάστου τύπου φιλαργύρου πατρός καί

2) Ἡ «**ΣΦΙΓΓΕ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ**» τοῦ μυθιστοριογράφου τῶν Παραδόξων Ταξειδίων ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ. Τὸ ἔργον αὐτὸ περιγράφει ἕνα ταξείδι ἀφαντάστου τραγικότητος περιπετειῶν εἰς τὸν Νότιον Πόλον.